

θῶς παρήγορον ἄγγελον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀπορφάνισε ἐνθέρμου αὐτῶν λάτριδος καὶ τὴν *Ἑστίαν* ἰδίᾳ ἢ ἐξαιρετικῶς ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἐτῶν ἡνόκει ἢ θανοῦσα, ἄριστα ἔργα ἐν αὐτῇ δημοσιεύσασα.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἀπαράμιλλον ἐξελληνιστὴν τῆς *Μαγδαληνῆς* τοῦ Ἰουλίου Σανδῶ, τὴν ὥραιαν μετὰφρασιν τῶν «Μαρτύρων τῆς Ἐπιστήμης» τοῦ Τισσανδιῆ καὶ τῆς περὶ τῶν ἐν *Παρίσι* ἀγαθῶν ἰδρυμάτων πραγματείας τοῦ Μαξίμου Δουκάμ; Ὑποφωτισμένη, λέξις πλουσία, διερχομένη πρὸς τὴν λεπτοτάτην τοῦ πρωτοτύπου ἐννοιῶν, χαρακτηρίζει πάσας αὐτῆς τὰς μεταγλωττίσεις, τὸ δ' ἐντονότερον φράσεις δὲν μείοι τοῦ παρὰ τὴν ἐπανορθωτικὴν γυναικίαν χάριν. Ἐν τῶν ἔργων τούτων κατεφαίνετο πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πνεύματος αὐτῆς καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς Ἑλλάδος Σούτσου.

Εἰς μίαν τῶν εὐγενεστάτων καὶ πλουσιωτάτων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηνῶν ἀνήκουσα, διακρινόμενη καὶ δυναμένη νὰ ᾖ εὐτυχὴς, ἀντὶ τοῦ εὐαρέστου τῶν αἰθουσῶν βίου προϋτίμια τὴν μόνωσιν τοῦ σπουδαστηρίου αὐτῆς, ὅπερ εἶχε μεταβάλλῃ εἰς καλλιτεχνικὴν ἐνδιάθετον. Ὑπὸ δεινῶν καὶ ἀνιάτου νοσήματος ἀπὸ ἐπὶ καταστροφικῆς, αἰσθανομένη ἐφ' ἑαυτῆς, διαρκῶς, νυχθημερόν, ἐν πύσῃ σιγῇ τὴν ἐπαφὴν τοῦ θανάτου, ἐπεδείξατο ἀληθῆ ἡρωισμόν, ἡρώσιμόν ἄφαντον, σιωπηλόν. Ὑψίστατος τὰς ἀληθειῶν ἄνευ στεναγμοῦ, ἄνευ λιποψυχίας. Ναί, τοὺς «Μάρτυρας τῆς ἐπιστήμης» καὶ τὰ περὶ τῶν πασχόντων καὶ ὀδυνομένων κεφάλαια τοῦ Δουκάμ ἡ Ἑλλάς Σούτσου ἦτο κατάλληλος νὰ μεταφράσῃ, αὐτὴ ἡ γνωρίζουσα τί εἶνε μαρτύριον, αὐτὴ ἡ ἐκ τοῦ ἰδίου πόνου τοὺς πόνους τῶν ἄλλων συμπαθεῖσα, καὶ ἀνακούφισιν ἐκ τοῦ ἰδίου ἄλγους ἐν τῇ περὶ τῶν ἄλλων εὐρίσκουσα. Ἐπὶ τῆς ὥρᾳς τῆς μορφῆς ἐπήνθει γλυκὺ μεδίμα ἀγαθότητος, ἀνταγεία τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς τῆς. Συμπαινετικωτέτην καθίστα αὐτὴν ἀσθενική τις χάρις, ὡς μαρτυροῦμεν ἄνθους. Ἐκλείσεν ἡσυχῶς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς, ἡ πολυτίμος κόρη, μὴ προσηνέμενη τῷ ἄγνωστον, διότι οὐ μόνον αἱ ἀγαθότητες ἀλλ' οὐδ' ὁ πόνος ἔλειψαν ἀπ' αὐτῆς ὅπως καταστῇ ἁγία τοῦ Παραδείσου. Καὶ νῦν ὑπνώττει ὑπὸ τὰς κυπρίσους τοῦ νεκροταφείου, καὶ ὁ παρὰ τὸν ἀνθρωπίνον τῆς καὶ εὐδαιμονίας τάφον παρερχόμενος διαβήτης ὅσον δύσπιστος καὶ ἂν ᾖ, διακρίνεται ὅτι ἀδύνατον ὁ βίος νὰ σταματᾷ ἐν τῷ τάφῳ, ὅτι εἶνε ἀκαταμέτρητος ἀπανθρωπία καὶ ἀδικία ὑπερβῆς ὡς ἡ *Ἑλλάς Σούτσου* ν' ἀπολήγῃ εἰς τέφραν ἐν τῷ μνήματι, καὶ ὁ τάφος νὰ μὴ ἔχῃ δι' αὐτὴν θύραν πρὸς τὸν οὐρανόν.

Εἰς τὸν νεκρὸν τῆς Ἑλλάδος Σούτσου ὁ καθηγητὴς κ. Ἰω. Σούτσος, θεὸς τῆς μεταστάσεως, ἀπήγειλε συγχρητικὸν λόγον, ἐν ᾧ ποιητικώτατα ἀπεικονίζει τὸν βίον καὶ τὰς ἀρετὰς τῆς ἐπιλέκτου κόρης. Παραθέτομεν αὐτὸν ὧδε:

Ἀδελφοί,

Ἐκπληρῶν καθήκον συγγενείας καὶ ἰδιαίτερας στοργῆς, ἐπιχειρῶ νὰ εἰπω ὀλίγας πενήτους λέξεις, νὰ ρίψω μὲ πρέμουςαν χεῖρα ὀλίγα ἄνθη ἐπὶ τῆς σοφοῦ τῆς πολυκλαύστου Ἑλλάδος Σ. Σούτσου, ἥς τὸν ἄωρον θάνατον θρηνοῦμεν σήμερον.

Ἡ περὶ τὴν καὶ πολυκλαύστος κόρη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀνέδειξε τὰ ἐπίληξα γνωρίσματα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς εὐγενείας, μαρτυρομένης ὑπὸ τῶν εὐτυχισμένων ἐκ τοῦ σύγγενος νὰ γνωρίσωσιν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκτιμῇσιν τὴν σεμνὴν καὶ ἀφελεστάτην φιλολογικὴν φιλεργίαν αὐτῆς.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἱστορία ἀναγράφει μὲν τὰ ὀνόματα πλειστων ἐξόχων γυναικῶν, αἵτινες διέπρεψαν δι' ἐξαιρέτων προτερημάτων, ἡ καὶ δι' ἐλαττωμάτων ἐπιμέμπτων, ἐν τῇ κοινῇ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, παραλείπει δὲ νὰ μνημονεύσῃ τὰς πολυτίμους ἀρετὰς, τὰς ἀφανῶς ἀναπτυσσομένας ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ, ἐν τῇ πρωτίτῃ καὶ ἀρχικῇ κοινωνίᾳ τῆς οἰκογενείας. Αἱ πολυτίμοι αὗται ἀρεταί, οἱ ἀδόξαι οὗτοι τῆς ψυχικῆς εὐγενείας, περιεκόσμησαν δι' ἑλπίαν τοῦ βίου τὴν Ἑλλάδα ἢ ἀληθῆς, λέγω, εὐσέβεια, ἡ ἄνευ ἐπιδείξεως φιλάνθρωπια, ἡ χριστιανικὴ ἀνοχή, ἡ πνευματικὴ φιλοπονία, ἡ ἀπαράμιλλος αὐταπάλησις, προσμαρτυροῦσι ὅτι ἡ ἐνάρετος αὕτη κόρη δὲν ἔχῃ δι' ἑαυτὴν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους, ἡ ἀφοσίωσις αὐτῆς πρὸς τοὺς περὶ αὐτὴν ἦτο ἀνά-

λογος πρὸς τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς. καὶ τὴν ἀδὰμαστον φιλοπονίαν τῆς.

Ἡ ποικίλη αὐτῆς παιδεία, ἡ πληθὺς τῶν γλωσσῶν, ἃς ὠμίλει καὶ ἔγραφε, καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἀνελάμβανε τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἐφέλικκε τὸν σεβασμὸν πάντων, ὅσοι εὐτύχησαν νὰ τὴν γνωρίσωσι.

Σεμνὴ καὶ μετρίφρων, ὡς τὸ εὖσομον ἦν, ἀφανῶς μετέδιδεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν τὸ ἄρωμα τῶν ποικίλων προτερημάτων τῆς. Τοσαύτῃ δὲ ἦτο ἡ ἡθικὴ δύναμις αὐτῆς, ὥστε καὶ τοὶ πάσχοντες, καὶ τοὶ συνευδῖα τῆς παθῆσώς τῆς τὴν σθεαρτότητα, οὐδέποτε ἐξέφερε λόγον μεμψιμοῖρον κατὰ τῆς δυσμενοῦς τύχης, αἵ ποτε πρόθυμος, αἵ ποτε εὐχαρῆς, ἡ κυρία μέριμνα αὐτῆς δὲν ἦτο πῶς νὰ ἀνακουφίσῃ διὰ τινων θλιθεῶν λόγων τὴν βαθεῖαν ἀλγούνην εὐαίσθητον καρδίαν αὐτῆς, ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ λυπήσῃ τοὺς περὶ αὐτὴν. Τῇ ἀληθείᾳ εὐλόγως μεμψιμοῖρεῖ τις, ἀναλογιζόμενος πόσον ἄφρων ἀφηρητὰ ἀπὸ τῶν κολπῶν τῆς οἰκογενείας τῆς τὸ σέμνωμα καὶ τὸ ἀγλῶταμα αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἐξέλειπεν, τὰ ἐξαιρέτα αὐτῆς προτερήματα καὶ τὰ ἔργα τῆς πνευματικῆς τῆς φιλοπονίας, ἅτινα πλειστάκις καὶ ἐφώτισαν καὶ κατέβλεψεν ἡμᾶς, καταλείπουσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀναμνήσεις ἀνεξλείπτους.

Ἀλλὰ τί δύναται νὰ παρηγορήσῃ τοὺς στερηθέντας ἀδελφούς τοιαύτης ἀνεκλήρητον καὶ ἐρασμίας ἀδελφῆς; τί δύναται νὰ παρηγορήσῃ τὸν ἀτυχισμένον πατέρα, τὸν τετράκις ἥδη ὑποστάνατο τὸ μαρτύριον τῆς σκληρᾶς ταύτης δοκιμασίας; Μόνῃ ἡ ἀνδρικὴ του καρτερία, μόνῃ ἡ πεποίθησις ὅτι τοιαύτη εὐγενὴς ψυχὴ δὲν μένει ἀβράβευτος.

Μετάστρεφον λοιπὸν τὸ πνεῦμά σου, πολυπαθέστατε πάτερ, ἀπὸ τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ οὐράνια καὶ εἰς μόνην τὴν αἰθερίαν ἐκείνην ζώνην θέλεις ἀντλήσει τὴν μικρὰν ἀνακούφισιν τῆς βαθείας δόξης τῆς σπαρταρούσης σήμερον τὴν καρδίαν σου. Παρηγορήθητι, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἡ φιλάτῃ σου ἀπηλλογία τῶν βασανισάντων πόνων διὰ πολλοῦ χρόνου τὸ λεπτοφύει καὶ πεπονήκος αὐτῆς σώμα. Παρηγορήθητι, ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τῶν φιλάτων, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀφίχθεντας εἰς τὸ τέρας τοῦ βίου, ἔσται βραχὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος.

Ἀλλ' ἥδη, ἀδελφοί, προπέμψωμεν τὴν ἀπ' ἡμῶν μεταστάσαν πολυδάκρυτον κόρην εἰς τὸν τάφον, πρὸς ὃν πάντες ἡμεῖς οἱ θνητοὶ κατὰ πᾶσαν πνοὴν τῆς ζωῆς πεπωμένους βαδίζομεν, καὶ ἀναφωνήσωμεν αἰώνια τῆς, αἰώνια τῆς ἡ μνήμη, αἰώνια ἡ μνήμη αὐτῆς.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις παρὰ τῷ ἐν Λειψίᾳ βιβλιοπώλῃ Teubner τῶν σφραγῶν λειψάνων τῶν Ἑλληνῶν διαλεκτογράφων, πλην τῶν ἄττικιστῶν. Τούτοις προστεθήσονται καὶ τὰ περιωθέντα συνταγματικά περὶ παθῶν λόγου, περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ, συλλεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Ριχάρδου Σνάϊνερ.

— Ἐξεδόθη καὶ ἐν ἰδιαίτερῳ τεύχει ἢ ἐν τῷ 5' τόμῳ τῶν Ἀρχαιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν ἀναλέκτων τῆς ἐν Ρώμῃ Γαλλικῆς σχολῆς δημοσιευθεῖσα τὸ πρῶτον πραγματεία τοῦ Pierre de Nollac περὶ τοῦ Εὐρετηρίου τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων τοῦ Ἰαννοῦ Λασκάρους. Διὰ ταύτης συμπληροῦται τὸ περὶ αὐτοῦ θέματος ἐνέτει 1884 δημοσιευθὲν ἔργον τοῦ Γερμανοῦ K. K. Müller, περὶ οὗ διέλαθεν ἐν καιρῷ ἡ *Ἑστία*. Εἰς τὸ Εὐρετήριο τοῦ Λασκάρους προσήρτηται καὶ δύο ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ λογίου Ἑλλήνου, ἡ μὲν πρὸς τὸν Φλωρεντίνον ποιητὴν Giovanni Rucellai, νοῦντιον τότε τοῦ Πάπα παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Γαλλίας Φραγκίσκῳ τῷ Α', ἡ δὲ πρὸς τὸν μέλλοντα κοντόσταυλον τοῦ Μοναχισμοῦ, δύο ἐπιστολίδιαι τοῦ Λασκάρους πρὸς τὸν Ἀγγέλον Κολότση, καὶ ἐν τέλει ἑλληνικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Lazaro di Raif πρὸς τὸν Λάσκαριν. Ὁ κ. P. de Nollac ἀγγέλλει ὅτι σκοπεῖ νὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς πλείονας καὶ σπουδαίους ἐπιστολάς τοῦ Ἰαννοῦ Λασκάρους ἐν ἐτέρῳ ἔργῳ του, ὅπερ ἐκδοθήσεται ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Les Correspondants de Manuce.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ θεάτρῳ τῆς Πέστης ἐιδόχθη τὸ πρῶτον ἐν γερμανικῇ μεταφράσει μικρὸν δράμα εἰς μίαν πρά-

ξιν τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Ὁσκάρ, ἐπιγραφόμενον «Τὸ μέγαρον Κρόνσβοργκ.» Ὑπόθεσιν τὸ δράματιον τοῦτο ἔχει ἐπεισδίδόν τι τοῦ πρὸς τὴν Δανίαν πολέμου τῆς Σουηδίας ἐπὶ Καρόλου τοῦ Γ', περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος.

— Ὁ *Οιδίπους Τύραννος* τοῦ Σοφοκλέους καὶ ὁ *Κύκλωψ*, τὸ σατυρικὸν δράμα τοῦ Εὐριπίδου, ἐδιδάχθησαν καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Βουργ τῆς Βιέννης, ἀμφότερα κατὰ τὴν γερμανικὴν διασκευὴν τοῦ Δ. Wilbrandt. Ἡ διδασκαλία ἀμφοτέρων τῶν δραμάτων ἐπέτυχε πληρέστατα, περιφανεῖς καταστήσασα τὰς καλλονὰς τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος. Προσεχῶς διδασκῆσεται ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ καὶ ὁ *Οιδίπους ἐπὶ Κολωνῶν* καὶ ἡ *Ἀντιγόνη* τοῦ Σοφοκλέους.

— Εἰς τὴν ἐν Παρίσιος Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Martha ὑπέβαλε κατ' αὐτὰς δίτομον σύγγραμμα τοῦ ἐκ τῶν ἀντιστελλόντων τῆς Ἀκαδημίας μελῶν Denis, ἡ *Ἑλληνικὴ Κωμωδία* ἐπιγραφόμενον. Ὁ Martha ἐξήρει τὴν σπουδαιότητα τοῦ βιβλίου, χρησιμωτάτου ὑπὸ ἱστορικῆν, ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔτι ἐποψίν, ἀνέλυσε δὲ διὰ βραχέων τὸν *Πλοῦτον* τοῦ Ἀριστοφάνους, οὗ κύριον θέμα εἶνε ἡ ἀνισότης τῆς περιουσίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ζήτημα μὴ λυθὲν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχαιότητος, μὴ ἐπιδεκτικὸν δ' ἴσως καὶ λύσεως τινος.

— Ὑπὸ τὸν τύπον βιβλιοκρισίας τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ρωματῶν ἐκδοθέντος πρῶτον τεύχους τῆς συλλογῆς *Τὰ μυστήρια τῶν Ἀθηνῶν* μετὰ κειμένου ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιότητων κ. Παν. Καθθαδίου ὁ κ. Χριστιανὸς Βέλγερ ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον μελέτην περὶ τῶν εὐρημάτων τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῷ φιλολογικῷ ἐβδομαδιαίῳ περιοδικῷ τοῦ Βερολίνου.

— Ὁ ἐν Ταυρίῳ τῆς Ἰταλίας Γερμανὸς καθηγητῆς κ. Ἰωσήφ Μίλλερ μετὰ τοῦ ἐν Βιέννῃ καθηγητοῦ κ. Μίκλοσιτς παρασκευάσαντι τὴν ἐκδοσὶν πέμπτον συμπληρωματικὸν τόμον τῆς περισπουδάστου συλλογῆς τῶν *Acta et diplomata Graeca medii aevi*, ὧν οἱ τέσσαρες πρῶτοι τόμοι ἐδημοσίευσαν πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν καθηγητῶν.

— Ὁ ἐν Ἀννοβέρῳ τῆς Γερμανίας διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Κάρολος Häberlin ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον *Carmina figurata Graeca* κριτικὴν μετὰ πολλῶν ὑπομνημάτων ἐκδοσὶν τῶν παιγνιδιῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν πονημάτων, ὧν οἱ στίχοι ἀποτελοῦσι διὰ τοῦ διαφόρου αὐτῶν μήκους εἰκόνα τινά, οἷα ἡ Σῦριξ τοῦ Θεοκρίτου, ὁ Πάλεξος καὶ τὸ Πτερύγιον τοῦ Σιμπίου, ὁ Βωμὴς τοῦ Δωσιπύδου.

— Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως θὰ ὑποβάλωσι προσεχῶς εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον ἀναφερόμενον εἰς τὰ δικαστήρια τῶν συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Βέρνῃ διεθνούς συμβάσεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 16 Ἰανουαρίου.

Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς κ. Μπλάξος Πέτροβιτς Νιέγος ἀπεσταλμένος τοῦ Ἡγεμόνος Νικήτα τοῦ Μαυροβουνίου. Ὁ ἐπίσημος ξένος παρίσθη προχθὲς ἐνώπιον τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῶν βασιλέων καὶ τοῦ διαδόχου, ἐγγειρίσας εἰς μὲν τοὺς βασιλεῖς τὰ αὐτοῦ γραμμάτια τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Ἡγεμονίδος τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῦ ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Νικήτα φιλολογικὰ αὐτοῦ ἔργα, εἰς δὲ τὸν διάδοχον τὸν μαυροβουνιωτικὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Δανιὴλ Α' καὶ συγχαρητήριον γράμμα τοῦ Ἡγεμόνος ἐπὶ τῇ ἐνγληκίῳσιν του.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ὁ διάδοχος μετέσχε τῆς μέχρι φυλίσκου πορείας τοῦ λόχου του, ἡγουμένος τῆς διμοιρίας αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τοῦ περιπάτου ὁ λόχος διήλθε πρὸ τῶν Ἀνακτόρων καὶ παρήλασε πρὸ τοῦ βασιλέως, κατελθόντος εἰς τὴν ὁδὸν ἐν στολῇ στρατιωτῶν.

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔλαβε πλείστα ὅσα συγχαρητήρια τηλεγράφηματά ἐκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογάς.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπήνυθεν πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον, προτρέπονσαν αὐτάς πᾶσιν δυνάμει νὰ ἀναχιτίζωσι τὴν εἰς Ἀμερικὴν μετανάστευσιν ἐκείνων, οἵτινες παραπλανώμενοι ἐξ ὑπερβολ-

κῶν φημῶν ἀπέρχονται εἰς τὸν Νέον κόσμον πρὸς ἐπιδιώξιν μυθῶν κερδῶν, μετὰ τινὰς δ' ἐβδομάδας περιέρχονται τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων γυμνηθεύοντες καὶ πεινῶντες.

— Τὴν 28 Δεκεμβρίου 1886 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐνηργήθη ἡ 4 κλήρωσις τῶν ὁμολογιῶν τοῦ πατριωτικοῦ δανείου. Πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε τὰς ἐξαργυρωτέας ὁμολογίας τοῦ δανείου κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην εἰς 677. Ἀνοιχθεῖσας δὲ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν ὑπὸ παιδὸς τινος κατὰ σειράν οἱ ἀριθμοὶ : 250,390, κερδαίνων δραχμὰς 1804, 13,700, 166,912, 58,495, 39,192, 66,897 κερδαίνοντες ἀνὰ δραχ. 90,20, εἴτα δὲ 100 ὁμολογίαὶ μὲ ἀμοιβὴν 22,50 ἐκάστη καὶ 571 ὁμολογίαὶ ἄνευ ἀμοιβῆς τινος ἐξοφλούμεναι εἰς τὸ ἔρτιον.

— Αἱ ἐξ εἰσχωρικῶν τελῶν εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Δεκεμβρίου 1886 ἀνῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς 2,273,809

Αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς Δεκεμβρίου τῶν ἀμέσως προηγούμενων ἐτῶν, τοῦ μὲν 1885 εἰς δραχμὰς 1,318,706 τοῦ δὲ 1884 εἰς δραχμὰς 1,426,441 ὥστε αἱ τοῦ Δεκεμβρίου 1886 εἰσπράξεις ὑπερέβησαν τὰς μὲν τοῦ Δεκεμβρίου 1885 κατὰ δραχ. 955,103, τὰς δὲ τοῦ Δεκεμβρίου 1884 κατὰ δραχ. 847,368.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Χ. Ρ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμῖν διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. Πρὸς τοὺς ἐγγραφεύς νέους συνδρομητὰς ἤρchiσεν ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Ἀπνηντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερος. — κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Ι. Τ. Ὑδραν. Παρεδόθησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ κατάστημα τῶν κ. Ἀδελφῶν Β. ὅθεν πιστεύομεν νὰ ἐλήφθησαν ἤδη. — *Πτωχῶν τῷ πνεύματι*. Δάθετε τὸν κόπον νὰ ἀναγνώσετε τὸ ἐν τῷ ΙΗ' τόμῳ τῆς «Ἑστίας» (φύλλ. 458, σελ. 644) δημοσιευμένον ἄρθρον. Ἐξ αὐτοῦ θέλετε μάθει τις ὁ κάτοχος τῆς πλουσιωτέρας συλλογῆς γραμματοσήμων, καὶ ποῖα μέσα μετεχειρίσθησαν ἀλλαχοῦ πρὸς πλουτισμὸν τῶν τοιοῦτων συλλογῶν. Ἀνάλογα δύνασθε νὰ ἐπινοήσετε πρὸς πλουτισμὸν καὶ τῆς ἰδικῆς σας. — κ. Ν. Α. Β. Ἡ σιτουργία εἶνε ἐν πολλοῖς ὁμαλὴ καὶ ἀρμονικὴ, ἀλλ' οὐδὲν μᾶς ἐφάνη ἄρτιον καὶ κατάλληλον πρὸς δημοσίευσιν. Οὐχ ἔστιν σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ι. Ν. Χ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν αἱ ἀποδείξεις πᾶσαι. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμένει φροντίδα. — κ. Ν. Σ. Βόλον. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἀντίτυπον ἡμερολογίου. Ἄλλ' ἡ προηγούμενη ὑμῶν ἐπιστολὴ δὲν ἐλήφθη ἕως σήμερον. — *Φιλοποροδῶν*. Ἡ ἱδρυσις ζωολογικοῦ κήπου ἀπαιτεῖ μεγάλη κεφάλαια. Τοῦτο θὰ ἐνοησέτε καὶ μόνον ἐὰν σὰς ἀναφέρωμεν τὰς τιμὰς ζώων τινῶν, διατιμωμένων ἐν ζωολογικοῖς κήποις τῆς Εὐρώπης, πλην τῆς ἄλλης δαπάνης. Εἰς ρινόκερος πληρώνεται συνήθως μέχρι 30,000 φράγκων, μία καμηλοπάρδαλις ἀντὶ 20,000 φρ. εἰς ἐλέφας ἀντὶ 12,000 φράγκων, λέοντες καὶ τίγρεις ἀντὶ 4,000. Καὶ αἱ τιμαὶ τῶν πτηνῶν δὲ εἶνε μέτρια. Ζευγὸς κύκνων μετὰ μέλανος τραχήλου τιμᾶται 1,000 φράγκων, εἴδη δὲ τινα νησῶν καὶ περιστέρων πληρώνονται πρὸς 250 — 300 φρ. ἐκάστη. — κ. Α. Ν. Κ. Ροστίδον. Ἐνεγράψαμεν πάντας καὶ ἤρchiσαμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολήν, ὡς ἰδιαίτερος ἐγγράμμεν ὑμῖν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς εὐμένεις ὑμῶν ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς Ἑστίας. — κ. Γ. Χ. Κ. Κέρκυραν. Συνεμορφώθημεν τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. — κ. Α. Δ. Σ. Βάρναν. Ταχυδρομικῶς ἀπνηντήσαμεν εἰς ἐπιστολήν σας ἀποστελλαντες καὶ τὰ ζητηθέντα. — κ. Γ. Π. Θεσσαλονίκην. Ἀκατάλληλον ἀτυχῶς διὰ τὴν «Ἑστίαν». — κ. Φ. Σ. Μυτιλήνην. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν καὶ τὰ ζητηθέντα 3 ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου. — κ. Κ. Π. Πάτρας. Ἀπνηντήσαμεν ταχυδρομικῶς. Ἀναμένομεν. — *Φίλω Μ*. Ἐλήφθη καὶ θέλομεν τὸ χρησιμοποιοῦν ἐν δέοντι ὡς πρὸς τὸ ἄλλο, μὴ περιμένετε ἐξηγήσεις. Ὀδυνηρότατα τραύματα εἶνε τὰ καταφερόμενα ἐπὶ τῆς ἰδίας ἡμῶν κεφαλῆς ὑπὸ τῆς ἰδίας ἡμῶν καρδίας, ἡ ἐπὶ τῆς καρδίας ὑπὸ τῆς ἰδίας ἡμῶν κεφαλῆς. — κ. Δ. Κ. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἐνεγράψαμεν πάντας ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ